

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



Πειραιάς, 13/09/2006

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ (ΓΑΜΩΝ – ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ – ΘΑΝΑΤΩΝ)

Η Δ/ση Στατιστικών Πληθυσμού και Αγοράς Εργασίας της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος ανακοινώνει τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία, τα οποία εμφανίζουν την εξέλιξη των δημογραφικών μεγεθών στη Χώρα μας.

Πηγή των στοιχείων αυτών είναι τα Ληξιαρχεία όλων των Δήμων και Κοινοτήτων.

1. Πληθυσμός

Στην αρχή του 2004 ο πληθυσμός της Ελλάδος ανερχόταν σε 11.040.650 άτομα. Ο ρυθμός ετήσιας αύξησης το 2004 ήταν 3,8 επί πληθυσμού 1.000 κατοίκων, που ισούται με το συντελεστή 0,1 της φυσικής αύξησης (ως αποτέλεσμα της διαφοράς του δείκτη γεννητικότητας 9,6 και του δείκτη θνησιμότητας 9,5 το 2004) συν το συντελεστή 3,7 της καθαρής μετανάστευσης. Στις 31/12/2004, ο πληθυσμός, κατά εκτίμηση, αριθμούσε 11.082.751 άτομα.

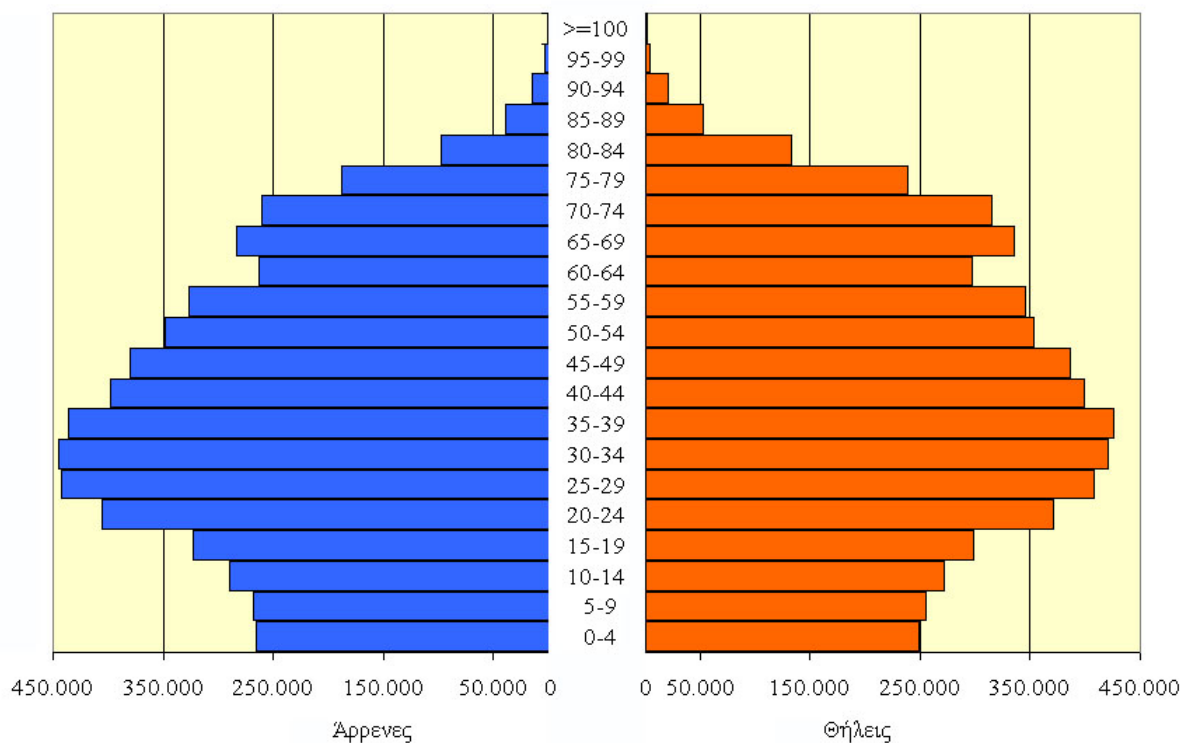
Κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας 1993 – 2002 και μέχρι το 2004, η σύνθεση του πληθυσμού κατά ομάδες ηλικιών με βάση το σύνολο του υπολογιζόμενου πληθυσμού έχει υποστεί σημαντικές αλλαγές, που εντοπίζονται σε 3 ομάδες ηλικιών. Η αναλογία των παιδιών ηλικίας 0 – 14 ετών μειώθηκε από 18,2%, που ήταν το 1993, σε 14,4% το 2004, ενώ η ομάδα των ατόμων σε ηλικία συνταξιοδότησης 65 ετών και άνω αυξήθηκε από 14,6%, που ήταν το 1993, σε 18% το 2004. Η αναλογία του οικονομικώς ενεργού πληθυσμού ηλικίας 15 – 64 ετών αυξήθηκε από 67,3% το 1993 σε 67,6% το 2004. Σε απόλυτους αριθμούς η ηλικιακή ομάδα των παιδιών 0 – 14 ετών εμφανίζει το 2004 μείωση κατά 16% σε σχέση με το 1993, ενώ ο οικονομικώς ενεργός πληθυσμός 15 – 64 ετών εμφανίζει, αντίστοιχα, αύξηση κατά 6,1% και ο γεροντικός πληθυσμός ηλικίας 65 ετών και άνω αυξάνεται κατά 30,5%, την αντίστοιχη χρονική περίοδο.

Είναι φανερό ότι η σύνθεση των ηλικιών παρουσίασε μια μετακίνηση προς τις μεγαλύτερες ηλικίες με συνέπεια ο δείκτης γήρανσης να ακολουθήσει, κατά την περίοδο 1992 – 2003, έντονα ανοδική πορεία, φθάνοντας το 2004 στην αντιστοιχία των 124 ατόμων ηλικίας 65 ετών και άνω, για κάθε 100 άτομα ηλικίας 0 – 14 ετών, έναντι των 80 ατόμων το 1993.

Πίνακας 1. Υπολογιζόμενος πληθυσμός στο μέσο των ετών 1991 – 2004

Έτος	Άρρενες	Θήλειες	Σύνολο
1991	5.053.216	5.203.066	10.256.282
1992	5.117.889	5.251.939	10.369.828
1993	5.171.956	5.293.578	10.465.534
1994	5.220.271	5.332.761	10.553.032
1995	5.264.063	5.370.328	10.634.391
1996	5.303.330	5.405.820	10.709.150
1997	5.337.781	5.438.750	10.776.531
1998	5.366.820	5.468.090	10.834.910
1999	5.389.881	5.492.726	10.882.607
2000	5.406.043	5.511.414	10.917.457
2001	5.421.043	5.528.910	10.949.953
2002	5.439.332	5.548.227	10.987.559
2003	5.456.496	5.567.036	11.023.532
2004	5.475.529	5.586.206	11.061.735

Πυραμίδα του πληθυσμού στο μέσο του έτους 2004



2. Γάμοι και διαζύγια

Ο ακαθάριστος δείκτης γαμηλιότητας το 2004 μειώθηκε σε 4,6 γάμους ανά 1.000 κατοίκους, από 5,5 και 5,3 που ήταν το 2003 και το 2002, αντίστοιχα. Σημειώνεται ότι ο ανωτέρω δείκτης στην αρχή της δεκαετίας του 1980 ήταν 7,3 γάμοι ανά 1.000 κατοίκους.

Ο συντελεστής ολικής γαμηλιότητας κατά τον 1ο γάμο, για τις γυναίκες ηλικίας κάτω των 50 ετών, παρουσίασε πτωτική τάση, και από 0,87 το 1980, έφτασε στο επίπεδο του 0,68 το 2003 και του 0,57 το 2004. Αυτή η εξέλιξη της γαμηλιότητας επέδρασε αρνητικά στον αριθμό των γεννήσεων.

Η μέση ηλικία των γυναικών κατά τον πρώτο γάμο αυξήθηκε βαθμιαία και από 24,1 έτη που ήταν το 1991 έφτασε τα 27,6 το 2003 και τα 27,8 το 2004 (Πίνακας 3).

Ο δείκτης διαζυγίων εμφανίζει αυξητική τάση και από 124,2 διαζύγια, ανά 1.000 γάμους, το 1993, έφτασε τα 197 διαζύγια το 2003 και τα 239,5 το 2004.

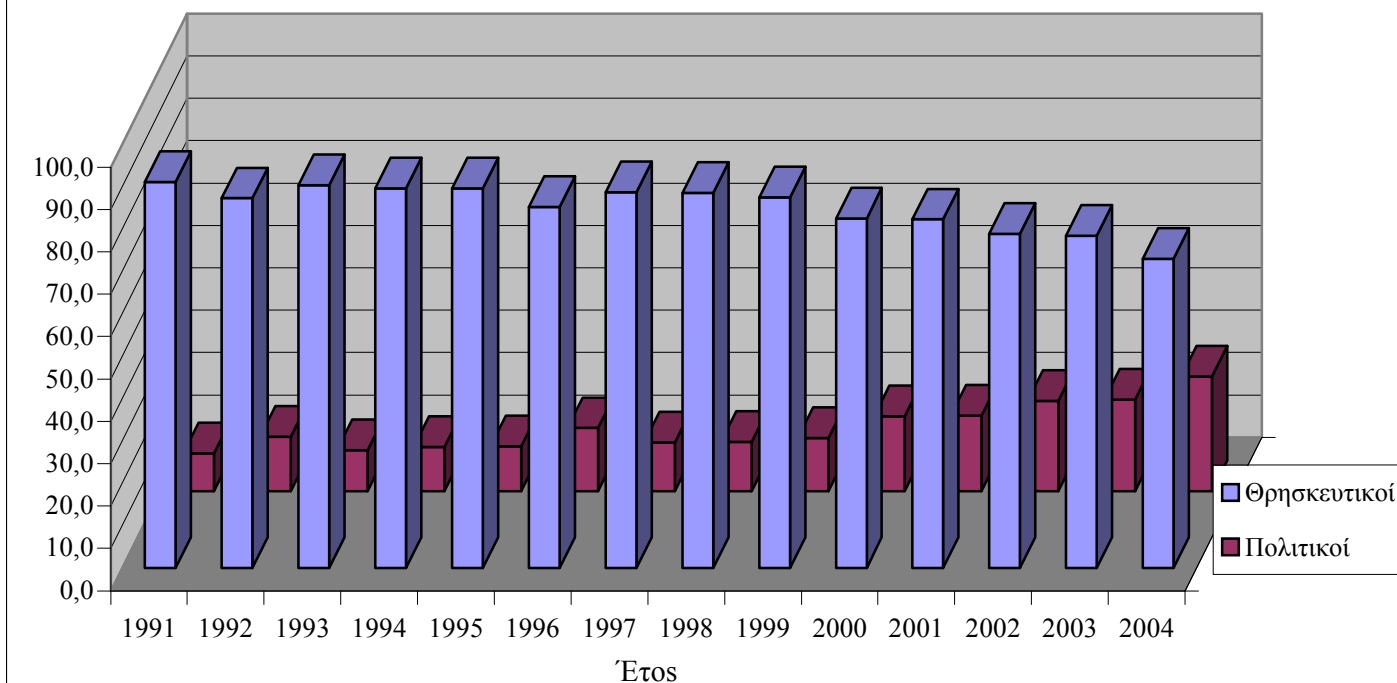
Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980 ο ολικός δείκτης διαζυγίων παρουσιάζει αυξητικές τάσεις, οι οποίες οφείλονται, κατά ένα μεγάλο μέρος, στην απλοποίηση της διαδικασίας έκδοσης του διαζυγίου με την καθιέρωση του συναινετικού διαζυγίου και της αρχής του ισχυρού κλονισμού του γάμου. Έτσι, ενώ μέχρι το 1984 ο ολικός δείκτης διαζυγίων, ανά 100 γάμους, παραμένει στο επίπεδο των 8 διαζυγίων, από το 1984 μέχρι και το 1992 εμφανίζει αύξηση, που κυμαίνεται ανάμεσα στα 8 με 10 διαζύγια. Το 1993 και το 1994 παρουσιάζει ελαφρά αύξηση, η οποία κυμαίνεται περίπου στα 10 διαζύγια ανά 100 γάμους, από το 1995, όμως, παρουσιάζει μεγαλύτερη αύξηση φτάνοντας τα 15 διαζύγια μέχρι το 1997, ενώ το 2003 και το 2004 ο δείκτης εμφανίζει ακόμη πιο μεγάλη αύξηση, η οποία κυμαίνεται ανάμεσα στα 20 και 21 διαζύγια ανά 100 γάμους, αντίστοιχα.

Ο ακαθάριστος δείκτης διαζυγίων παρουσιάζει την ίδια τάση μέσα στη δεκαετία του 1980 και κυμαίνεται από 0,6 σε 0,9 διαζύγια ανά 1.000 κατοίκους, σταθεροποιείται στο 0,6 κατά την περίοδο 1990 – 1992 και αυξάνεται κατά 1,1 το 2003 και το 2004.

Πίνακας 2. Κατανομή των γάμων, κατά τύπο : 1991 – 2004

Έτος	Απόλυτοι αριθμοί			Γάμοι			
				Ποσοστά %		Ποσοστά %	
	Σύνολο	Θρησκευτικοί	Πολιτικοί	Θρησκευτικοί	Πολιτικοί	Θρησκευτικοί	Πολιτικοί
1991	65.568	59.710	5.858	91	9	911	89
1992	48.631	42.406	6.225	87	13	872	128
1993	62.195	56.204	5.991	90	10	904	96
1994	56.813	50.889	5.924	90	10	896	104
1995	63.987	57.258	6.729	89	11	895	105
1996	45.408	38.670	6.738	85	15	852	148
1997	60.535	53.652	6.883	89	11	886	114
1998	55.489	49.081	6.408	88	12	885	115
1999	61.165	53.495	7.670	87	13	875	125
2000	48.880	40.269	8.611	82	18	824	176
2001	58.491	48.087	10.404	82	18	822	178
2002	57.872	45.578	12.294	79	21	788	212
2003	61.081	47.871	13.210	78	22	784	216
2004	51.377	37.496	13.881	73	27	730	270

Ποσοστιαία κατανομή των γάμων, κατά τύπο : 1991 – 2004



3. Γονιμότητα

Η γονιμότητα στην Ελλάδα κατά το έτος 2004, σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη, παρουσίασε μικρή μείωση. Γενικά ο ακαθάριστος συντελεστής γεννητικότητας παρουσίασε πτωτική τάση κατά την περίοδο 1993 – 2002, δηλαδή από 9,7 γεννήσεις ανά πληθυσμό 1.000 ατόμων το 1993, μειώθηκε στις 9,5 γεννήσεις το 2003 και στις 9,6 γεννήσεις το 2004 (Πίνακας 4).

Κατά τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας και μέχρι το τέλος του 2003 ο συντελεστής ολικής γονιμότητας εμφανίζει σταθερή μείωση. Από 2,09 γεννήσεις ανά μητέρα το 1981, ποσοστό που αγγίζει το όριο αντικατάστασης των γενεών (2,1), μειώθηκε στο 1,34 το 1993 και, ακολουθώντας πτωτική πορεία, έφθασε το 1,29 το 2003 και το 1,31 το 2004, παραμένοντας έτσι κάτω από το όριο αντικατάστασης. Το ποσοστό καθαρής αναπαραγωγής, που αντιστοιχεί στο δείκτη ολικής γονιμότητας, ήταν 639 θυγατέρες το 1993, 609 το 2003 και 618 το 2004, ακολουθώντας την καθοδική πορεία του δείκτη.

Η εξέλιξη αυτή της γονιμότητας είχε αρνητική επίδραση στη φυσική αύξηση του πληθυσμού της Χώρας, δεδομένου ότι, ενώ το έτος 1993 υπήρχε υπεροχή των γεννήσεων έναντι των θανάτων κατά 4.380 άτομα, το έτος 2003 είχαμε υπεροχή των θανάτων έναντι των γεννήσεων κατά 1.109 όμως κατά το έτος 2004 είχαμε και πάλι υπεροχή των γεννήσεων κατά 713 άτομα

Ο ειδικός κατά ηλικία δείκτης γονιμότητας τα τελευταία 10 χρόνια (1995 – 2004) έχει μετατοπισθεί από την ομάδα ηλικιών 20 – 24 ετών, που ήταν από την αρχή της δεκαετίας του 1980 και

μέχρι το 1988, προς τις μεγαλύτερες ηλικίες και ειδικότερα στην ομάδα ηλικιών 25 – 29.

Η μετατόπιση αυτή σχετίζεται με την αύξηση κατά δύο, περίπου, έτη της μέσης ηλικίας της μητέρας, κατά τη γέννηση του πρώτου τέκνου (ως αποτέλεσμα της αντίστοιχης αύξησης κατά 3 έτη της μέσης ηλικίας των θηλέων, κατά τον πρώτο γάμο), η οποία ύστερα από μια σταθεροποίηση στα 23 έτη, κατά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980, άρχισε από το 1985 να αυξάνεται φθάνοντας τα 28,2 έτη το 2003 και τα 28,5 έτη το 2004 (Πίνακας 3).

Πίνακας 3. Μέση ηλικία της συζύγου και μέση ηλικία της μητέρας : 1991 – 2004

Έτος	Μέση ηλικία			
	Της συζύγου	Της συζύγου στο πρώτο γάμο	Της μητέρας	Της μητέρας στο πρώτο παιδί
1991	24,5	24,1	26,9	25,0
1992	24,9	24,4	27,1	25,4
1993	25,2	24,7	27,4	25,9
1994	25,6	25,1	27,6	26,0
1995	25,9	25,3	27,8	26,4
1996	26,3	25,7	28,1	26,6
1997	26,6	26,1	28,4	26,8
1998	26,9	26,3	28,6	27,1
1999	27,1	26,5	28,8	27,3
2000	27,4	26,8	29,5	27,9
2001	27,6	27,0	29,3	27,7
2002	27,9	27,3	29,5	28,0
2003	28,1	27,6	29,7	28,2
2004	28,4	27,8	30,0	28,5

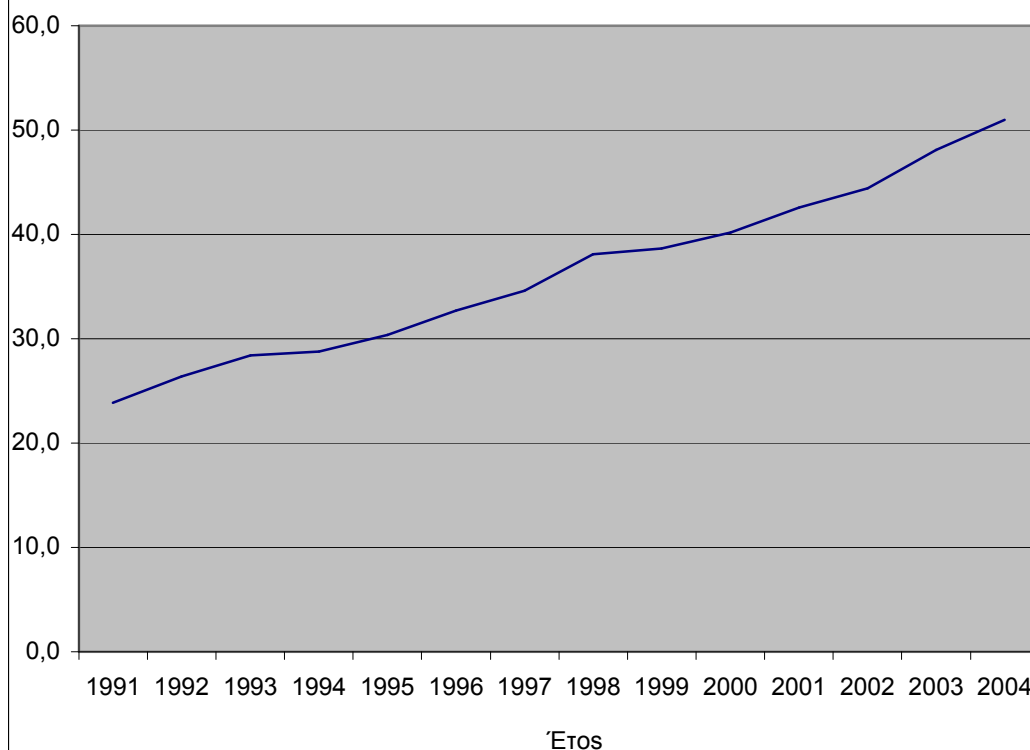
Ο αριθμός των γεννήσεων, κατά σειρά γέννησης, παρουσιάζει αναλογική μείωση κατά τα έτη 1993 – 2004, διατηρώντας έτσι την ίδια ποσοστιαία αναλογία γεννήσεων, κατά σειρά.

Οι εκτός γάμου γεννήσεις εμφάνισαν σημαντική αύξηση το 2004 φθάνοντας τις 5.382, με ποσοστό 50,9 επί 1000 γεννήσεων ζώντων, ενώ το 2003 ήταν 5.019, με ποσοστό 48,1 και το 1993 2.887, με ποσοστό 28,4 (Πίνακας 4).

Πίνακας 4. Γεννήσεις ζώντων : 1991 – 2004

Έτος	Γεννήσεις ζώντων		Εντός γάμου γεννήσεις		Εκτός γάμου γεννήσεις	
	Απόλυτοι αριθμοί	Επί 1.000 ατόμων	Απόλυτοι αριθμοί	Επί 1.000 ατόμων	Απόλυτοι αριθμοί	Επί 1.000 γεννήσεων ζώντων
1991	102.620	10,0	100.173	976,2	2.447	23,8
1992	104.081	10,0	101.336	973,6	2.745	26,4
1993	101.799	9,7	98.912	971,6	2.887	28,4
1994	103.763	9,8	100.781	971,3	2.982	28,7
1995	101.495	9,5	98.412	969,6	3.083	30,4
1996	100.718	9,4	97.428	967,3	3.290	32,7
1997	102.038	9,5	98.506	965,4	3.532	34,6
1998	100.894	9,3	97.052	961,9	3.842	38,1
1999	100.643	9,2	96.753	961,3	3.890	38,7
2000	103.274	9,5	99.119	959,8	4.148	40,2
2001	102.282	9,3	97.930	957,5	4.352	42,5
2002	103.569	9,4	98.969	955,6	4.600	44,4
2003	104.420	9,5	99.401	951,9	5.019	48,1
2004	105.655	9,6	100.273	949,1	5.382	50,9

Εκτός γάμου γεννήσεις (επί 1.000 γεννήσεων ζώντων)



4. Θνησιμότητα

Ο ακαθάριστος δείκτης θνησιμότητας παρουσιάζει, ξεκινώντας από τη δεκαετία του 1980, μια μικρή αλλά σταθερά ανοδική πορεία, που κυμαίνεται μεταξύ 8,9 θανάτων επί πληθυσμού 1.000 ατόμων το έτος 1981, 9,3 το έτος 1993 και 9,5 το 2004 (πίνακας 5). Η μικρή αυτή άνοδος οφείλεται, κυρίως στην αύξηση των θανάτων που προέρχονται από τις ηλικίες 75 ετών και άνω, εξαιτίας της γήρανσης του πληθυσμού.

Οι ειδικοί κατά φύλο και ηλικία συντελεστές θνησιμότητας εμφανίζουν μια σταθερή πτωτική πορεία, με εξαίρεση στις γυναίκες άνω των 80 ετών.

Η μέση ηλικία κατά το θάνατο, που το 1993 ήταν 71,6 για τους άρρενες και 77,2 για τις θήλεις, άρχισε να αυξάνεται σταδιακά, κατά 2, περίπου, έτη, φθάνοντας το 2004 τα 73,1 έτη για τους άνδρες και τα 79,1 έτη για τις γυναίκες, ενώ το 2003 ήταν 73,1 και 79,3 έτη, αντίστοιχα.

Ο δείκτης βρεφικής θνησιμότητας εμφανίζει συνεχή βαθμιαία πτώση και από 8,5 θανάτους επί 1.000 γεννήσεων ζώντων το έτος 1993, έφτασε, μετά από σταδιακή κατά έτος μείωση, τους 4,0 θανάτους το 2003 και το 4,1 το 2004 (πίνακας 5).

Πίνακας 5. Θάνατοι : 1991– 2004

Έτος	Θάνατοι		Θάνατοι βρεφών	
	Απόλυτοι αριθμοί	Επί 1.000 ατόμων	Απόλυτοι αριθμοί	Επί 1.000 γεννήσεων ζώντων
1991	95.498	9,3	927	9,0
1992	98.231	9,5	871	8,4
1993	97.419	9,3	864	8,5
1994	97.807	9,3	823	7,9
1995	100.158	9,4	827	8,1
1996	100.740	9,4	730	7,2
1997	99.738	9,3	657	6,4
1998	102.668	9,5	674	6,7
1999	103.304	9,5	619	6,2
2000	105.170	9,6	561	5,4
2001	102.559	9,4	522	5,1
2002	103.915	9,5	530	5,1
2003	105.529	9,6	420	4,0
2004	104.942	9,5	429	4,1

Η προσδοκώμενη ζωή κατά τη γέννηση, αυξήθηκε για τους άρρενες από 75,0 έτη το 1993 σε 76,6 το 2004 και για τις θήλειες από 79,9 σε 81,5 έτη την ίδια χρονική περίοδο, μειώνοντας τη διαφορά των δύο φύλων σε 4,9 έτη.

Όσον αφορά στις αιτίες θανάτου, κατά την υπό εξέταση χρονική περίοδο 1993 – 2004, την πρώτη θέση κατέχουν τα καρδιακά νοσήματα και ακολουθούν, κατά σειρά, τα νεοπλάσματα, οι νόσοι των αγγείων του εγκεφάλου, οι νόσοι του αναπνευστικού συστήματος και την πέμπτη θέση κατέχουν οι θάνατοι από ατυχήματα.



6. Δημογραφικές προβολές

Σύμφωνα με τις τελευταίες διαθέσιμες πληθυσμιακές προβολές, οι οποίες βασίζονται στα αποτελέσματα της τελευταίας Απογραφής του 2001, ο συνολικός πληθυσμός της Ελλάδος θα ανέρχεται σε 10.778.997 άτομα το έτος 2050 (μέση εκδοχή), η δομή, όμως, του πληθυσμού θα είναι διαφορετική από αυτή του 2000, δηλαδή: η αναλογία των παιδιών ηλικίας 0 – 14 ετών θα μειωθεί από 15,3% το 2000 σε 12,1% το 2050, ενώ η αναλογία της ομάδας ηλικιών 65 ετών και άνω θα αυξηθεί από 16,6% το 2000 σε 31,5% το 2050. Το ποσοστό του οικονομικώς ενεργού πληθυσμού ηλικίας 15 – 64 ετών θα μειωθεί κατά 11,7 ποσοστιαίες μονάδες και από 68,1% το 2000 θα γίνει 56,4% το 2050. Για την παραγωγή των προβολών αυτών χρησιμοποιήθηκαν 3 εκδοχές (χαμηλή, μέση, υψηλή) και η μέθοδος της περιοδικής προσέγγισης. Στη χαμηλή εκδοχή θεωρήθηκε ως δεδομένο ότι **το 2050** ο ολικός δείκτης γονιμότητας θα είναι 1,19 και θα έχουμε μια μικρή αύξηση της προσδοκώμενης ζωής κατά τη γέννηση, η οποία θα είναι 78,2 έτη για τους άρρενες και 83,2 για τις θήλεις και μείωση της μετανάστευσης. Στην υψηλή εκδοχή θεωρήθηκε ως δεδομένο μεγάλη γονιμότητα (ολικός δείκτης = 1,89), μεγαλύτερη αύξηση της προσδοκώμενης ζωής κατά τη γέννηση, η οποία θα είναι 82,9 έτη για τους άρρενες και 87,6 για τις θήλεις και περαιτέρω αύξηση της μετανάστευσης. Η μέση εκδοχή είναι ο μέσος όρος των άλλων δύο.

Αρμοδία : Ευαγγελία Χονδρού
Τηλέφωνο: 210 4852172
Fax : 210 4852948
E mail : hondroue@statistics.gr